

1-) İncil Neden Köleliğe Karşı Çıkmaz (Çıkmaz mı?)

Bu soruya cevap için Kutsal Kitap'ın bir bölümüne bakalım:

Kolose'deki kilisenin önderi olan Filimon'un kölesi Onisimos evden kaçmıştır. Bir şekilde bu kaçak köle ile Pavlus Roma'da tanışmışlardır. Pavlus bu sırada Roma'da tutukludur. Bu karşılaşma, kaçak köle Onisimos'un Mesih'e iman etmesine sebep olmuştur (Kolosaliler 4:9).

Onisimos evden kaçarken bir miktar parayı da çalmıştır:

¹⁸Fakat eğer herhangi bir şeyde sana haksızlık ettiyse ya da sana borçluysa, bunu benim hesabıma say.

Pavlus da bu durumdan dolayı pastor arkadaşı Filimon'a, bu eski kaçak köleyi affetmesi için bu mektubu yazmıştır. Ancak mektuba dikkat edilirse, Onisimos bundan böyle eski işine devam eden bir köle gibi değildir. Özgür bir birey olarak kabul edilmek üzere gönderilmektedir:

¹⁶Artık bir kul olarak değil, fakat kuldan üstün, özellikle benim için ve daha çok senin için, hem bedende hem de Rab'de sevgili bir kardeş olarak [*kabul et*].

Böylece Mesih'te efendi ve köle ayrımının olmadığı (Kolosaliler 3:11), mektupta açıklığa kavuşur.

Mektubun ayetleri, Hristiyan imanının sadece kişisel bir inanış olmadığı konusunda çok açıktır. Ayetlere bakınca, İsa Mesih'e iman eden kimselerin topluma barışın, eşitliğin, kardeşliğin, refahın, iyiliğin yerleşmesi için çalışması gerektiği açıktır.

Günümüzde "kölelik" kelimesine, çoğunlukla sömürgeci (kolonyal) döneminin düşüncesine bir tepki ile bakılarak yaklaşılmaktadır. Ve kölelik konusu İncil'in ne dediğine bakılmadan, sömürgeci dönemin politik görüşünün Hristiyanlık gibi yansıtılması sonucunda yanlış yorumlara terk edilmektedir.

William Wilberforce (1759-1833) 18. yüzyılda İngiltere'de yaşamış, iyi eğitilmiş, iyi bir konuşma ve zengin bir adamdır. Politikaya atılmaya karar verdiği zaman ülkenin ve kilisenin iyiliği için çalışmak üzere bir vizyon ile parlamentoya girdi. Kendisi samimi bir Hristiyan idi. Köleliğin ve köle ticaretinin kaldırılması için gayretle çalıştı. Bu şekilde toplumun yenilenmesine yönelik pek çok girişimlerde (eğitim, sağlık, hapisane koşulları v.s.) bulundu. Kuşkusuz Wilberforce'un bu işlerinin arkasında olan düşünce, Kutsal Kitap'ın ne dediğine dayanıyordu.

Kolosaliler 3:9 ... Çünkü eski varadılışı kötü alışkanlıklarıyla birlikte üzerinizden çıkarıp attınız; 10 eksiksiz bilgiye erişmek için Yaratıcısı'na benzer olmak üzere yenilenen yeni varadılışı giyindiniz. 11 Bu yenilikte ... köle ve özgür ayrımı yoktur.

Tekvin 1:27 **Tanrı insanı kendi suretinde yarattı**. Böylece insan Tanrı suretinde yaratılmış oldu. İnsanları erkek ve dişi olarak yarattı.

Romanlılar 15:2 Her birimiz komşusunu ruhça geliştirmek için komsusunun iyiliğini gözeterek onu hoşnut etsin.

Hristiyan inancı açıkça günaha karşı savaşıır (günahtan tiksini, günahkarı sev). Bu anlamda Kutsal Kitap merkezli samimi iman yaşamı, düşmüş insanın Adem seviyesinden Mesih seviyesine doğru devam eden bir serüvendir. Ve bu iman aynı zamanda bu düşmüş dünyanın yenilenmesi için de çalıştığından, dünyaya sıkıntı getiren her şeyin, kölelik dahil her kötülüğün iyileştirilmesi için çalışır. Burada olan düşünceyi *'Tanrı'yı sevmek ve bundan dolayı insanı sevmek'* şeklinde özetleyebiliriz (Matta 22:37-39).

Bu makalenin konusu olan *"İncil Neden Köleliğe Karşı Çıkmaz?"* sorusuna tekrar dönersek, Pavlus'un *'Neden köleliğin kaldırılmasına yönelik bir kampanya başlatmadığı?'* şeklindeki soruya, bütün bir Filimon mektubu en güçlü cevap olacaktır.

Benzer şekilde buraya kadar baktığımız ayetler sevgiye dayalı bir yaşama işaret ettiğinden, böyle bir yaşamın içinde insana layık olduğu yerin verilmesi açıklığa kavuşur.

Eğer önümüzdeki dünya *"insanın Tanrı'yı tanımadığı için insanı kabul edemediği"* bir dünya ise; köleliğe karşı bir kampanya başlatmak, *"yeni bir politik söylem ile mevcut sisteme karşı çıkmak"* olarak yorumlanacaktı...

Mesih'in Müjdesi *"yap-yapma"* şeklinde topluma bir düzenleme getirmeye çalışan yasacı bir öğretiler değildir. Mesih'in Müjdesi topluma dayatmalar getirmek için değil, yüreklerin değişmesi için bir öğretiler getirmektedir.

Mesih yüreklerin değişmesini, düşüncenin yenilenmesini isteyen, bunu da sevgi yasasına dayalı olarak öğreten bir Müjde getirmişti. Dolayısı ile *"kölelik kaldırılın"* şeklindeki bir söylem, inançsız dünyanın Mesih'e baktığında sevgiyi ve merhameti, karşılıksız affetme Müjdesi'ni görmesini engelleyecekti.

Mesih'in Müjdesi, siyasal ya da askeri dayatmacılıkla toplumu şekillendirmeye çalışan bir yönetim biçimi önermez. Mesih'in Müjdesi, bireysel değişim için, yürekteki esas devrim için çalışır. Bu anlamda Mesih inancı yasa dini değil prensipler bütünüdür.

Eğer bu inançsız dünya da Onisimos kadar Mesih'e ve Müjde'ye muhtaç ise, bütün insanları Tanrı sureti olarak görmeyi öğreten, *"köleyi kardeşin gibi kabul et"* diyen bir öğretiler, bir yasa teklifi ya da politik bir söylemden ya da siyasi bir dayatmadan çok daha güçlü bir mesaj verecekti.

Diğer yandan havarilerin ve mevcut kiliselerin köleliğe karşı bir kampanya başlatmaları, özellikle kölelerin her an saldırıya hazır bir şekilde yaşamalarına sebep olacaktı. Böyle bir yaklaşım özellikle toplumun ezilen kesiminde öfke, intikam, nefret duygularını yükseltecekti. Ancak Müjde karşılıksız bağışlanma getiriyordu. Dünya da Onisimos kadar Mesih'in karşılıksız bağışlanma Müjdesi'ne muhtaçtı.

Öyleyse Müjde'nin söylemi yüreklerdeki korkuyu silen sevgiyi getirmeliydi; Müjde'nin vaazı topluma umut getirmeliydi; Müjde'nin ilanı yüreklere merhamet, karşılıksız bağışlama getirmeliydi. Pavlus'un bu mektuptaki selamı bile, bir imanlının Mesih'e bakışının ve Mesih imanının dünyaya nasıl baktığının güzel bir tanıklığıdır: *"ben Roma'nın tutuklusuyum değilim, Mesih'in tutuklusuyum olarak zincirle bağlanmış bir halde bile olsa Mesih'e hizmet için çağırılmışım (1, 10, 13, 23¹)..."*

Müjde gerçeğine göre *"Kutsal Yazı bütün dünyayı günahın tutsağı ilan ediyor"* ise, mevcut kiliseler kölelik karşıtı bir söylem ile meydana çıkmış olsalardı, ne değişecekti (Galatyalılar 3:22)?

Bugün köleliğin kaldırılmış olduğu bir dünyada insana verilen değer yükselmiş midir? Hayır! Özgürlüğün yasalarla korunduğu ülkelerdeki öldürme, hırsızlık, gasp, tecavüz, yaralama gibi istatistikleri hatırlayın; bütün dünya günahın kölesi ise (krş. Matta 22:37-39, Filimon 10, 16²), insanın yasalarla korunan haklarına rağmen, insanlığın acılı ve yaralı durumu Müjde'nin gerçeğini onaylıyor mu?

¹ ¹Mesih İsa'nın tutuklusuyum Pavlus ve Timoteos kardeş, sevgili ve hizmet arkadaşımız Filimon'a... ¹⁰Bağlarım (tutukluğumda) kendisine baba olduğum oğlum Onisimos için yalvarıyorum: ¹³İncil'in bağlarında senin yerine bana hizmet etsin diye, onu yanımda alıkoymak isterdim; ²³Mesih İsa'da hapis arkadaşım Epafros selâm eder. ² ¹⁶Artık bir kul olarak değil, fakat kuldan üstün, özellikle benim için ve daha çok senin için, hem bedende hem de Rab'de sevgili bir kardeş olarak.